

vedkommende udredes af statskassen. Senere er fritagelsen udvidet til at gælde kirkelige afgifter i det hele. Opretholdelse af denne særstilling, der kun har omfattet døve med bopæl i en af de nævnte byer og ikke de døve med bopæl uden for byerne, er efter forholdene i dag ikke rimelig.

Den nugældende bestemmelse i § 76, stk. 5, om; at opkrævning af kirkelige afgifter sker ved kommunalbestyrelsens foranstaltning, er ikke i overensstemmelse med kildeskatteloven og er foreslået slettet. Da reglerne om opkrævning af kirkelige afgifter nu findes i kildeskatteloven, er det anset for overflødig i præstelønningsloven at optage bestemmelse herom.

Den hidtidige formulering af § 76, stk. 7, har kunnet give tvivl om, i hvilket omfang de kirkelige afgifter skulle bortfalde for en skatteyder, som har opnået nedsættelse af indkomstskat til stat og kommune i forskelligt forhold. Det foreslås fastsat, at de kirkelige afgifter skal nedsættes i samme forhold som de personlige kommuneskatter.

Det foreslås endelig, at den nuværende opregning i § 76, stk. 3, af de beløb, der i henhold til den kirkelige lovgivning skal lignedes på folkekirkens medlemmer, udelades. Dels er denne opregning overflødig, idet ligningen er hjemlet andetsteds i lovgivningen, dels er opregningen utilstrækkelig som vejledning for de vedkommende myndigheder. Herefter må også henvisningen i § 78, stk. 3, 3. pkt., udgå.

Til nr. 6-7.

Budgettering af de kirkelige udgifter og indtægter foretages nu inden kalenderårets udgang for det følgende regnskabsår (finansår). Under hensyn til fastsættelsen og opkrævningen af foreløbig skat under kildeskatteordningen vil det være nødvendigt at rykke budgetteringen så meget frem, at de kirkelige myndigheders behandling af budgetterne kan være afsluttet inden 1. oktober året før regnskabsåret. Det foreslås derfor fastsat, at budgetteringen skal være afsluttet inden 1. september for de lokale kirkelige kasser. Af hensyn til landskirkeskattens fastsættelse og fordeling må budgetteringen af fællesfondens indtægter og udgifter dog være afsluttet allerede den 15. juli.

Til nr. 8-9.

Efter reglerne i præstelønningslovens §§ 91-92 dækkes den del af de ved loven hjemlede udgifter for København og Frederiksberg kommuner, som det påhviler folkekirken selv at tilvejebringe, ved ligning for Københavns vedkommende henholdsvis af præste-, degne- og klokkerpenge og for Frederiks-

bergs vedkommende af vederlaget for afløst højtidsoffer samt — begge steder — ved en tillægsligning hertil.

Reglerne om ligning af præste-, degne- og klokkerpenge findes i lov af 14. april 1904, der ved bestemmelsen i § 1, stk. 2, fritager følgende personer for denne ligning: tjenstgørende præster og kirkebetjente, medlemmer af Skt. Petri menighed og af de døves menighed i København, de til hof- og slotsmenigheder hørende personer såvel som de, der har bopæl på de af Kongen beboede palæer og på Christiansborg Slot, samt militære, af hvis lønning bidrag til gejstligheden og kirkebetjente ved Holmens og Garnisons kirker samt Kastelskirken indeholdes, dog at disse personer, for så vidt de er grundejere, i denne egenskab medtoges ved ligningen. De nævnte personer er — bortset fra medlemmer af Skt. Petri menighed med bopæl i Storkøbenhavn — ikke fritagne for kirkelige afgifter i øvrigt.

En ophævelse af disse regler såvel som af reglerne om ligning af afløst højtidsoffer på Frederiksberg har været under overvejelse i længere tid, og ved revisionen af præstelønningsloven i 1958 tilvejebragtes hjemmel for reglernes ophævelse ved kgl. anordning. I en af kirkeministeriets administrationsudvalg afgivet betænkning (nr. 476 af 28. november 1967, side 19) anbefales reglerne ophævet.

Da gennemførelsen af kildeskatteordningen vil umuliggøre eller i høj grad vanskeliggøre disse reglers administration, har man fundet det naturligt at forelægge forslaget om ophævelse af reglerne i forbindelse med de øvrige ændringer, som kildeskatteordningen medfører.

Medlemmer af Skt. Petri tyske menighed, der i henhold til menighedens privilegier hidtil har været helt fritagne for kirkelige afgifter, for så vidt de har bopæl i Storkøbenhavn, bør fremdeles ligesom valgmenighedsmedlemmer være fritagne for at svare kirkelige afgifter. Fritagelsen bør endvidere udstrækkes til menighedens medlemmer uden for Storkøbenhavn, da den nuværende geografiske afgrænsning ikke forekommer rimeligt begrundet.

For de øvrige i lov om ligning af præste-, degne- og klokkerpenge nævnte personer er forudsætningerne for fritagelse for en del af de kirkelige afgifter bortfaldet. Præster og kirkebetjentes lønforhold er nu ensartet fastsat ved lønningsloven, og de militære menigheders kirker er inddraget under den almindelige kirkeligning i København. Om medlemmerne af de døves menighed henvises til bemærkningerne til nr. 4-5. Opretholdelsen af en særstilling for de til det kgl. hof og slottene knyttede personer